RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 211.116 van 8 februari 2011
in de zaak A. 197.531/XIV-32.443

In zake : Gedion ALEMAYEHU
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Schütt
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Van Noortstraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Stefaan Verbouwe en Francis Chaffart
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 13 augustus 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst Voogdij, van 18 juni 2010 waarbij wordt besloten dat Gedion Alemayehu niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5, van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002, “zodat de plaatsing onder de hoede van de Dienst Voogdij voor verzoeker vervalt.”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 januari 2011.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stijn Schütt, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Rita Van Den Eeckhout heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker komt op 20 mei 2010 België binnen en dient de volgende dag een asielaanvraag in. De verzoeker verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 17 april 1993. Hij wordt op 21 mei 2010 onder de hoede geplaatst van de dienst Voogdij.

De identiteit van de minderjarige wordt vastgesteld aan de hand van zijn verklaringen. Er is twijfel in verband met de ingeroepen minderjarigheid. De dienst Voogdij wordt gevraagd een leeftijdsonderzoek uit te voeren.

In het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël (KULeuven), School voor Tandheelkunde, Mondziekten en Kaakchirurgie, Afdeling Orthodontie, ondergaat de verzoeker op 11 juni 2010 bij prof. dr. G. Willems een tandheelkundig en radiologisch onderzoek teneinde zijn chronologische leeftijd te kunnen bepalen.

De conclusie van de leeftijdsschatting luidt als volgt: “Op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten met een redelijke wetenschappelijke zekerheid dat Gedion ALEMAYEHU op datum 11-06-2010 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimumleeftijd is. Vermoedelijk ligt deze dus hoger en zelfs voorbij de 21 jaar. Immers eens de wijsheidstanden volgroeid zijn zal ook met toenemende leeftijd deze methode de werkelijke leeftijd onderschatten aangezien geen verdere veranderingen radiologisch optreden. Vandaar het belang van de radiografie van het sleutelbeen.”

Op 18 juni 2010 concludeert de dienst Voogdij, onder verwijzing naar de resultaten van het medisch onderzoek, dat de verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden zoals bedoeld in artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet van 24 december 2002.

Bijgevolg vervalt de plaatsing onder de hoede van de Dienst Voogdij van mijnheer Gedion Alemayehu van rechtswege op de datum van de kennisgeving van deze beslissing.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van de vordering

Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4.1. De verzoeker voert in verband met het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan:

> " Krachtens artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve beslissing enkel worden bevolen op voorwaarde dat die onmiddellijke tenuitvoerlegging een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen aan verzoeker. Dit is in casu het geval.
>
> Door de bestreden beslissing wordt de geboortedatum van verzoeker met meer dan 3 jaar teruggezet. Volgens de door verzoeker opgegeven geboortedatum zou hij thans 17 jaar oud zijn.
>
> Het is duidelijk dat de gebruikelijke duur van een annulatieprocedure het beroep op een vordering tot schorsing rechtvaardigt. Verzoeker wenst immers langer te kunnen genieten van de voordelen die volgen uit het statuut van minderjarige asielzoeker. Het genot van deze voordelen kan slechts voor een beperkte periode bestaan, met name tot aan de 18e verjaardag conform de door verzoeker opgegeven geboortedatum, dus tot 17 april 2011. Een later tussen te komen annulatiearrest, niet voorafgegaan door een schorsing van de uitvoering van de bestreden beslissing, dreigt dan ook een maat voor niets te zullen zijn, voor zover zulk arrest pas tegen het einde van genoemde datum dan wel na meergenoemde datum zou worden uitgesproken.
>
> Aldus is het nadeel dat uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing volgt, moeilijk te herstellen, ja zelfs niet te herstellen.
>
> 3. De voordelen die verzoeker zou genieten indien de verklaarde geboortedatum van 17 april 1993 zou zijn weerhouden, zijn legio, en zij zouden blijven bestaan gedurende een relatief lange periode van thans nog bijna 1 jaar, tot 17 april 2011.
>
> Als minderjarige asielzoeker zou hij voort de bijstand genieten van een voogd, die over zijn belangen zou waken en hem zou bijstaan bij praktische en juridische kwesties.
>
> In de regel wordt de asielaanvraag van minderjarige asielzoekers door de asielinstanties, met name door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen soepeler beoordeeld dan de aanvragen die uitgaan van personen die al meerderjarig zijn.
>
> Met betrekking tot de opvang door het netwerk van FEDASIL, geldt de regel dat minderjarigen bij voorrang het opvangcentrum kunnen verlaten teneinde te worden toevertrouwd aan een Lokaal Opvanginitiatief (LOI) georganiseerd door de OCMW's. Voor volwassen asielzoekers is er voor de toewijzing aan een LOI een wachtlijst, minstens een langere wachtlijst.
>
> Verzoeker ondervindt ook binnen het opvangcentrum de gevolgen van de bestreden beslissing, nu hij is ondergebracht in een afdeling voor volwassenen.
>
> Voor minderjarige asielzoekers bestaan er zelfs speciale LOI's met een specifieke omkadering voor minderjarigen. Verblijf in zulk speciaal LOI zou de ontwikkeling en de integratie van verzoeker zeker ten goede komen.
>
> Tenslotte biedt de status van minderjarige asielzoeker ook het onmiskenbaar voordeel dat verzoeker als leerplichtige zou worden beschouwd, waardoor hij onderwijs kan volgen, eerst in een onthaalklas met het oog op het verbeteren van de kennis van het Nederlands, en vervolgens in het regulier onderwijs. Als meerderjarige wordt verzoeker geconfronteerd met de wachtlijsten binnen het

volwassenenonderwijs, met name voor wat betreft de lessen Nederlands voor anderstaligen.

Een vóór de meerderjarigheid begonnen schoolopleiding mag in principe ook worden afgemaakt, hetgeen uiteraard gunstig is voor de latere kansen op tewerkstelling, in België of elders.

Door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, waardoor verzoeker als meerderjarige wordt beschouwd, misloopt verzoeker al de hierboven genoemde voordelen.

Het nadeel dient dan ook te worden beschouwd als ernstig.

De vordering tot schorsing is ontvankelijk.”.

4.2. De verzoeker voert aan dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing als meerderjarige wordt beschouwd en aldus de door hem opgesomde voordelen misloopt.

Een eerste voordeel dat hij door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou mislopen, bestaat erin dat hij als minderjarige asielzoeker de bijstand zou genieten van een voogd, die over zijn belangen zou waken en hem zou bijstaan bij praktische en juridische kwesties. De verzoeker brengt geen concrete gegevens aan over de praktische en juridische problemen die zich in zijn geval dermate stellen dat een onmiddellijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zich opdringt.

Een tweede voordeel dat de verzoeker door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing meent te mislopen, is dat zijn asielaanvraag door de asielinstanties soepeler zou worden beoordeeld, hetgeen in de regel het geval zou zijn voor minderjarige asielzoekers. Het al dan niet gegrond zijn van een asielaanvraag hangt niet af van de aangevochten beslissing van de dienst Voogdij maar van de concrete beoordeling van de asielfeiten door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het aangevoerde nadeel vloeit dan ook niet rechtstreeks voort uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Een derde voordeel dat de verzoeker door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou worden ontzegd, is dat minderjarigen bij voorrang het opvangcentrum kunnen verlaten teneinde te worden toevertrouwd aan een Lokaal Opvanginitiatief (LOI), georganiseerd door de OCMW’s, terwijl er voor de toewijzing van volwassen asielzoekers aan een LOI een (langere) wachtlijst zou zijn. De verzoeker brengt evenwel geen concrete aanwijzingen aan die erop wijzen dat hij persoonlijk zou geconfronteerd worden

met een (langere) wachtlijst. Waar de verzoeker wijst op zijn ontwikkeling en integratie in een speciaal LOI omschrijft hij het nadeel niet concreet. Evenmin zet de verzoeker concreet uiteen welk nadeel hij lijdt doordat hij intussen “is ondergebracht in een afdeling voor volwassenen”.

Een vierde voordeel dat de verzoeker door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou mislopen, is dat hij als leerplichtige zou worden beschouwd, waardoor hij onderwijs kan volgen, eerst in een onthaalklas met het oog op het verbeteren van de kennis van het Nederlands, en vervolgens in het regulier onderwijs, terwijl hij als meerderjarige zou worden geconfronteerd met de wachtlijsten binnen het volwassenenonderwijs, met name wat betreft de lessen Nederlands voor anderstaligen. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt echter opnieuw niet concreet toegelicht, zodat niet kan nagegaan worden in hoeverre het nadeel zich bij de onmiddellijke uitvoering van de bestreden beslissing mogelijkerwijze zou voordoen.

Waar de verzoeker ten slotte het moeilijk te herstellen ernstig nadeel verbindt aan de duur van de annulatieprocedure, betreft het geen nadeel dat voortvloeit uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zelf.

Er is derhalve niet voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

4.3. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 8 februari 2011, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Christophe Verhaert, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Christophe Verhaert **André Beirlaen**